

anden Pige, og at denne anden Pige havde lokket hende til at tilstaa, da hun ellers vilde komme til at sidde til næste Pinse, og da hun kom ud af Skabene, havde Dørvogteren og Betjenten og Dommeren sagt det samme til hende, at hvis hun ikke tilstod, kom hun til at sidde til næste Pinse. Jeg gik Forhørene igennem Punkt for Punkt og viste, hvorledes det var fuldstændig umuligt, at det kunde forholde sig saa, efter som der ikke var noget Punkt, hvor det kunde siges, at begge de to Piger vare enige om deres Forklaring før et Stykke Tid efter, at den unge Pige, Nielsine, havde indrømmet, at hun havde været medskyldig i at stjæle Støvlerne, og havde indrømmet, at hun havde været medskyldig i det ene af Sølvtyverierne paa Klampenborg og medskyldig i at nyde Udbyttet deraf. Nu kommer det ærede Medlem i Dag, efter at jeg har udlaant ham samtlige Sagens Dokumenter, og mener at have fundet et nyt Punkt, der er galt, i Sagen. Ærede Medlemmer ville se, at det, der kommer frem i Dag, er noget ganske nyt, som det ærede Medlem slet ikke har kendt noget til, skønt han har beskæftiget sig med Sagen i en hel Maaned og meget nøje sat sig ind i den. (*Borgbjerg*: Jeg kendte det godt!) Ja, naar det ærede Medlem siger, at han kendte det, er jeg jo pisket til at tro det. Men det lyder ganske mærkværdigt. Man skulde kende det ærede Medlem daarligt for rigtigt at kunne sætte sig ind i den Situation, at det ærede Medlem skulde vide noget saadant som det, han fremdrog i Dag, og saa skulde kunne staa og tie stille med det her i Salen. Men naar det ærede Medlem siger, han kendte det, er jeg jo pisket til at tro det. Jeg havde tænkt mig, at det hang saaledes sammen, at en Højesteretsagfører, som er Medlem af dette Ting, havde faaet samtlige Sagens Dokumenter udlaante for paa Pigernes Vegne at gaa dem igennem, og se, om der kunde være noget at gøre ved Sagen, og at han saa ved at tale med Pigen om Sagen havde faaet at vide af hende, at hun den 22. Marts ikke var i Kjøbenhavn. Han har da sat et stort Blyantsnotabene ved dette Sted, og dette Blyantsnotabene lagde jeg Mærke til, men da jeg ikke vidste, at hun ikke havde været i Kjøbenhavn paa dette Tidspunkt, kunde jeg ikke vide, hvad det betød. Og dette Blyantsnotabene havde jeg tænkt mig kunde have ledet det ærede Medlem paa Vej. Naar det ærede Medlem imidlertid siger, at han kendte dette Punkt, er jeg jo pisket til at tro derpaa. Men det lyder rigtignok noget utroligt. I hvert

Fald, naar det ærede Medlem har vidst det forleden Dag, har han i alt Fald indset den Dag, at paa dette Grundlag kunde der ikke rettes det frygtelige og voldsomme Angreb paa Dommeren, som han gjorde, hvor han sigtede Dommeren for at have lokket og truet hende ved en i sig selv urigtig Trussel til at tilstaa noget, hvori hun ikke var skyldig. Det kunde ikke forsvares paa det Grundlag, som det ærede Medlem havde forleden Dag. Nu vil det ærede Medlem forsvare sit Angreb paa Dommeren ved at sige, at der staa noget i Protokollen, der ikke er rigtigt. Jeg vil nok spørge, hvorledes skulde en Dommer være sig imod, at en af dem, der giver Forklaring til hans Protokol, giver sig til at lyve. Vi have jo i denne Sag set, at denne Pige, første Gang der blev taget Forklaring af hende af Politiet, gav sig til at lyve. Da blev hun straks grebet deri, og der skete ikke videre. Nu se vi af det ærede Medlems egen Forklaring her i Dag, at da hun blev spurgt om sin Andel i Tyveriet paa Klampenborg den 22. Marts, erklærede hun, at hun havde faaet 6 Kr. som Andel af Udbyttet deraf af Boline. Altsaa hun gav sig til at lyve. Nu siger det ærede Medlem, at Grunden dertil var den, at Boline havde sagt, at hun skulde sige det, ellers kom de til at sidde til Pinse. Hvorledes skulde en Dommer kunne forhindre det? Det er fuldstændig umuligt, og det er fuldstændig urimeligt og ganske ubegrundet derfor at fare løs paa Dommeren, som det ærede Medlem gjorde forleden Dag, og kalde ham en Straffemaskine. Jeg skal ikke opholde med ved, at det ærede Medlem anker over, at der er et gyseligt Sprog i Retsprotokollerne, og at Sproget er ganske udansk. Det maa staa i Forbindelse med, at der deroppe mangler et Udvalg til den rette sproglige Affattelse. Men det, som nu er det vigtigste efter hele denne Debat om denne Sag, er, at det ærede Medlem spørger, om jeg vil tage denne Sag op paa ny. Dertil vil jeg svare, at jeg lader ikke Sagen tage op paa ny paa Grundlag af, hvad der hidtil er fremkommet, nemlig Artikler i „Social-Demokraten“ og Udtalelser her i Tinget om Attester og Erklæringer, som jeg ikke kender noget nærmere til. Naar der derimod til Justitsministeriet bliver enten af den unge Pige eller af nogen paa hendes Vegne indsendt en Besværing over, hvad der er sket, bilagt med de Oplysninger, som maatte kunne skaffes, og det deraf fremgaar, at der virkelig skulde foreligge i dette enkelte Til-